

بررسی میزان فراوانی اختلال دید و علل آن در دانش‌آموزان مدارس ابتدایی شهر مشهد ۸۴-۱۳۸۳

*محمدتقی شاکری^۱ Ph.D، توکا بنایی^۲ MD، علی فرازی^۲ MD، احسان فرازی^۳ MD

^۱استادیار پزشکی اجتماعی و بهداشت، ^۲استادیار بیماریهای چشم، ^۳پزشک عمومی^۴

تاریخ دریافت: ۸۵/۲/۶ - تاریخ پذیرش: ۸۵/۷/۲۳

خلاصه

مقدمه: کاهش بینایی در کودکان یکی از مسائل مهم در طب اطفال می‌باشد. شواهد حاکی از افت تحصیلی در دانش‌آموزان کم‌بینا می‌باشد. این مطالعه با هدف بررسی میزان فراوانی اختلالات دید در دانش‌آموزان مقطع ابتدایی شهر مشهد در سال تحصیلی ۸۴-۱۳۸۳ بوده است.

روش کار: در این مطالعه توصیفی- مقطعی نمونه‌ای شامل ۲۱۳۰ دانش‌آموز شامل ۱۰۴۷ پسر و ۱۰۸۳ دختر بین سنین ۷ تا ۱۱ سال از نواحی هفت‌گانه آموزش و پرورش شهر مشهد تحت بررسی اختلالات دید قرار گرفتند. حجم نمونه در هر ناحیه شامل ۲ آموزشگاه پسرانه و دخترانه و هر آموزشگاه حدوداً ۱۵۰ دانش‌آموز بوده است که تقریباً به نسبت‌های مساوی از پایه ابتدایی انتخاب شده‌اند. دید هر یک از دو چشم با چارت اسنلن و از فاصله ۶ متری ارزیابی گردید. دانش‌آموزانی که حدت بینایی آنها در هر یک از دو چشم کمتر از ۰/۸ بوده و با عینک یا پین هول قابل اصلاح نبود به مرکز تخصصی چشم‌پزشکی خاتم‌الانبیا (ص) ارجاع داده شدند تا تعیین علت گردد.

نتایج: در این مطالعه مشخص شد که ۵/۲ درصد از دانش‌آموزان دچار درجاتی از اختلال دید در یک یا دو چشم هستند، که بیش از نیمی از آنها (۳/۱ درصد) به کلینیک تخصصی خاتم‌الانبیا، ارجاع داده شدند. شیوع کلی تبلی چشم در یک یا دو چشم ۰/۸ درصد، شیوع کلی عیوب انکساری ۱۳/۳ درصد، شیوع کلی استرابیسم با یا بدون کاهش دید ۰/۳ درصد و شیوع تمارض ۰/۲ درصد بوده است.

نتیجه‌گیری: با استفاده از مطالعه حاضر و مقایسه آن با مطالعات مشابه در سال‌های گذشته می‌توان تا حدی به کفایت طرح سنجش بینایی قبل از دبستان پی برد.

کلمات کلیدی: شیوع اختلال دید، دانش‌آموزان مشهد، استرابیسم

*مشهد - بیمارستان قائم (عج) - گروه پزشکی اجتماعی و بهداشت